

Turysta kolarz w mieście¹

Dobrze się stało, że w Roku Turystyki Rowerowej PTTK władze miasta Dąbrowa Górnicza i stowarzyszenie Rowerowa Dąbrowa zorganizowały tę konferencję. Dziękuję za zaproszenie, dzięki czemu mogłem w niej uczestniczyć.

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze preferuje jazdę rekreacyjną na rowerach poza miastem, nie promuje dojazdów do pracy bądź sklepu, ale zdaje sobie sprawę, że jazdy jednośladem po mieście nie sposób uniknąć, stąd też m.in. w systemie odznak turystycznych i krajoznawczych (będących swego rodzaju nagrodą za uprawianie kolarstwa turystycznego) uwzględnia się tę konieczność.

Ustanowione są odznaki, zdobycie których wręcz zmusza do penetrowania aglomeracji. Miasto można zwiedzać pieszo, ale nawet piechur niejednokrotnie korzysta przy tej okazji z komunikacji miejskiej. Znajdujący się w sytuacji piechura turysta kolarz wykorzystuje jednośląd. Przykładowo można wymienić odznaki krajoznawcze PTTK, których zdobywanie odbywa się praktycznie w jednej miejscowości, np.

- Znam Zabrze,
- Znam Siemianowice Śląskie,
- Turysta Rudy Śląskiej,
- Krajoznawcza odznaka miasta Sosnowca,
- Miłośnik Gdyni.

Są też odznaki, dla zdobycia których konieczne jest zwiedzenia poszerzonego terenu, np.:

- Znam Zawiercie i okolice,
- Znam Lelów.

Kolarska Odznaka Turystyczna (KOT) PTTK wymaga, by osoby starające się o uzyskanie stopni dużych obligatoryjnie zwiedziły określoną w regulaminie ilość najciekawszych zabytkowych obiektów architektury bądź przemysłu, które z reguły znajdują się:

- w centrum miast, np. Wawel w Krakowie, Łazienki w Warszawie, zamek krzyżacki w Malborku, pałac w Pszczynie, Jasna Góra w Częstochowie,

¹ Głos w dyskusji na konferencji „Wdrażanie polityki rowerowej w miastach” w UM Dąbrowa Górnicza w dn. 18 X 2012 r.

- bądź na ich peryferiach, np. zabytkowa kopalnia rud srebrnośnych w Tarnowskich Górach, osiedle robotnicze Nikiszowiec w Katowicach.

Domeną naszego stowarzyszenia jest wytyczanie i znakowanie szlaków rowerowych prowadzących istniejącymi ciągami komunikacyjnymi. Jako PTTK nie zajmujemy się budową dróg dla rowerów (czyli ścieżek rowerowych), ale często z nich korzystamy. Traktujemy je jako ważny element infrastruktury turystycznej. Istniejące ścieżki rowerowe traktujemy jako drogi dla cyklistów, po których możemy się przemieszczać do zaplanowanego celu. Rower jest dla nas środkiem lokomocji, wykorzystywanym do odbywania wycieczek, wędrowania po kraju, zwiedzania.

Rower dla turystów to pojazd zarówno rekreacyjny, jak i komunikacyjny. Turyści na rowerach podróżują i spacerują, toteż pragną, by można było jednoślადami poruszać się z adekwatną dla nich prędkością oscylującą wokół 25 km/godz. Uważamy, podobnie jak wypowiedający się na tej konferencji mówcy, że istniejące i planowane drogi rowerowe w miastach muszą tworzyć spójny system komunikacyjny – połączoną niczym pajęczyna sieć dróg, drózek i ścieżek dla cyklistów. Tylko wówczas zapewnią bezpieczne podróżowanie rowerzystów, zarówno w celach merkantylnych, jak i rekreacyjnych.